

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 28. marts 2006
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2004-1660-29
Sagsbeh.: MLA
Fil-navn: svarspm21

Besvarelse af spørgsmål nr. 21 (L 151), som Sundhedsudvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 8. marts 2006

Spørgsmål 21:

"Kan ministeren bekræfte, at selv om den behandlende læge vurderer, at der er begrundet tvivl om, hvorvidt et forældrepar kan tage vare på et barn (og at der dermed implicit kan være en risiko for en tvangsfjernelse af barnet umiddelbart efter fødslen), så pålægger lovforslaget strengt taget hverken lægen at indhente de sociale myndigheders udtalelse herom eller at afvise behandling, selv om de sociale myndigheder vurderer, at det nyfødte barn vil blive tvangsfjernet?"

Svar:

Jeg har forstået dette spørgsmål og det efterfølgende spørgsmål 22 således, at det foreslås, at der altid skal indhentes oplysninger fra de sociale myndigheder, og at det er disse oplysninger, der skal danne grundlag for lægens vurdering af de konkrete forhold.

Indledningsvis skal jeg bemærke, at bestemmelsen – i lighed med en tilsvarende bestemmelse i svensk og norsk ret – skal sikre på den ene side, at der ikke behandles med kunstig befrugtning i tilfælde, hvor et kommende barns opvækstvilkår på forhånd vurderes at være tvivlsomme, og på den anden side tilstræbe, at behandling med kunstig befrugtning tilnærmer sig den naturlige reproduktion så meget som muligt.

Dette har ført til, at der ikke skal stilles krav om forhåndsgodkendelse, men at forældreuegnetheden vurderes af den behandlende læge.

Det fremgår af bemærkningerne, at en læge i tvivlstilfælde kan rette henvendelse til anden sagkundskab. Dette kan være den praktiserende læge eller de sociale myndigheder. Der er således i princippet tale om eksempler, men de to nævnte vil være de naturlige parter at rette henvendelse til.

Når det ikke udelukkende er de sociale myndigheder, der nævnes, skyldes det, at der er tale om en helt konkret vurdering, og det er næppe muligt at tage højde for, at udtalelser fra andre instanser vil kunne bringes i anvendelse ved vurdering af forældreuegnetheden. En indsnævring af en behandlende læges muligheder for at søge oplysninger vil derfor ikke i udgangspunktet være hensigtsmæssig.

For så vidt angår lægens forpligtelser, ligger det i bestemmelsen, at en læge ikke må behandle med kunstig befrugtning, hvis han selv finder, at det er åbenbart, at det pågældende par ikke vil kunne tage vare på barnet. Får lægen oplysninger fra andre myndigheder, skal disse lægges til grund for lægens vurdering, men det ligger i bestemmelsen, at det er lægen, der skal vurdere. Bestemmelsen skal sikre, at lægen i tvivlstilfælde ikke indleder behandling, men søger situationen afklaret.

Jeg har tillid til, at en læge ikke vil indlede behandling med kunstig befrugtning i modstrid med andre instansers vurdering af manglende forældreeg-nethed.